

[Arne Melchior]

sere de tanker, der er i denne plan. Jeg kan godt forudsige, at det måske ikke varer mange dage, før nogle partier her i tinget forsøger virkelig i konkretiseret form at gøre noget sådant. Men det har altså ikke inspireret arbejdsministeren.

Nu er det altså også en næsten uløselig opgave, og derfor skal man ikke love nogen mirakler, således som statsministeren kom for skade at gøre det for ca. 3 måneder siden. Man skal ikke love folk at afskaffe arbejdsledigheden. Det er en modbydelig ærgrelse for dem, som ikke bliver bragt i arbejde, når partier både i valgkampe og uden for valgkampe bestandig fremstiller det, som om de har mirakelstaven i tornystret. Opgaven må være at begrænse antallet af ledige samt at lindre tilværelsen for dem, som trods alt – forhåbentlig kun i en overgangsperiode – må være ledige. Det svære i denne opgave er, at samtidig med at man søger den løst, må man ikke forfuske hovedmålet, som er dette at bringe den danske konkurrenceevne højere op, end den er. Her vil jeg påstå, at erhvervsvenlighed, positiv indstilling over for erhvervslivet, er nøjagtig det samme som en positiv holdning til ledighedsproblemet. Uden et konkurrencedygtigt – også på internationalt område konkurrencedygtigt – erhvervsliv vil selve hovedformålet, at næsten afskaffe eller at nedbringe arbejdsledigheden, ikke kunne opnås. Derfor bør vi alle sige nej til tvangsmidler og til afgifter på at have folk i arbejde og den slags ting, som også er indbygget som strøtanker i den foreliggende redegørelse.

Man skal også være opmærksom på den situation, vi er i med de store årgange, som i midten af 1980'erne vil falde ganske betydeligt, således at der ikke bygges institutioner, ikke oprettes ting under betydelige omkostninger, som i løbet af ganske få år, ja, næsten før de begynder at fungere, vil vise sig at være overflødige, simpelt hen fordi antallet af mennesker, disse institutioner er beregnet for, vil være stærkt faldende.

Jeg savner i redegørelsen i høj grad en analyse af især ungdomsarbejdsledighedens karakter og sammensætning. Når redegørelsen siger, at man i løbet af et par år vil bringe 20.000–25.000 unge i lære- og praktikpladser, er der i hvert fald i denne redegørelse ikke indeholdt noget om, hvorfor det netop er dette tal. Er det, fordi det er det mest op-

nåelige, eller er det, fordi det er det, der er brug for? Måske mangler der bare en henvisning til, hvor materialet kan findes.

Jeg vil i denne forbindelse erindre om et par sætninger i forliget af 5. maj 1980:

»Regeringen har iværksat en undersøgelse af de eksisterende støtteformer for unge under erhvervsmæssig uddannelse under deltagelse i de særlige foranstaltninger til afhjælpelse af ungdomsarbejdsledigheden, herunder såvel uddannelses- som beskæftigelsesprojekter. Sigtet med undersøgelsen er at koordinere de forskellige aflønnings- og støtteformer med henblik på at lette de unges uddannelsesmuligheder og indpasning på det almindelige arbejdsmarked.«

Jeg tror ikke, vi har fået denne undersøgelse, som altså er lovet iværksat i maj i fjor. Jeg tror, den er meget vigtig. Ingen må forstå dette som noget hjerteløst, når man efterlyser rent konkret materiale, når man efterlyser foranstaltninger, således at man ikke på grund af mindstelønsordninger på 50 kr. og derover simpelt hen umuliggør den intention, man har: at få de unge i arbejde. Det er ikke af hjerteløshed eller af misundelse over for nogen, at vi efterlyser dette materiale og foranstaltninger til at afhjælpe disse problemer, men det er simpelt hen af naturlig trang til at få problemet løst. Det kan man altså kun gøre, når man har det nødvendige talmateriale og den nødvendige analyse.

I redegørelsen taler arbejdsministeren om, at mange vil forlade skolesystemerne, uden at de får mulighed for at tilpasse sig de normer og betingelser, der gælder for at kunne begå sig på en arbejdsplads. Undervisningsministeren, som også følger denne debat, bør lægge sig disse ord på sinde, for det er meget nødvendigt, at man i selve undervisningen bereder de unge på at være positivt indstillet på at påtage sig opgaver på arbejdsmarkedet, også sådanne opgaver, som ikke har med pasning af børn, syge og gamle eller til nød med pasning af dyr og pleje af dyr at gøre. Man må virkelig i skolen berede de unge til at stå positivt over for selve dette at få betroet en opgave i arbejdslivet.

I denne forbindelse vil jeg for 15. gang efterlyse en grundig redegørelse for, hvordan man i Holland og i Frankrig løser nogle af ungdomsarbejdsledighedens svære overgangsproblemer. Jeg har selv bragt mig i besiddelse af noget materiale. Jeg kan henviser til en